reglugjörð fyrir skólann í stað landshöfðingja, að nú er skýlaust heimtað af þeim, sem 73
nema vilja í skóla þessum, að þeir hafi tekið burtfararpróf við lærða skólann í Reykja- 13. júní
vík eða einhvern lærðan skóla í konungsríkinu, og að þeir megi ekki ganga undir burtfararpróf við lagaskólann fyr en þeir hafa tekið próf í forspjallsvísindum, og loks, að nú eru skýrt tekin fram þau rjettindi, sem þeir hafa, er tekið hafa burtfararpróf við skólann, en rjettindin eru aðgangur að þeim embættum, sem lögfræðingar eru skipaðir í.

Thorberg landshöfðingi tók það fram, um leið og hann sendi hingað lagafrumvarp þetta, að hann á þinginu hefði ráðið frá, að frumvarpið væri samþykkt og hefði skírskotað til skoðana þeirra, sem stjórnin áður hvað eptir annað hefði látið uppi um þetta mál; lagði hann það til, að úrslit málsins væru látin bíða að minnsta kosti um sinn, vegna gjaldanna, sem skólinn hefði í för með sjer, þangað til á sínum tíma sæist, þegar búið væri til frumvarp til fjárlaga fyrir árin 1888 og 1889, hvort ráðlegt gæti virzt, að bæta á landssjóðinn eigi óverulegum gjöldum á ári hverju, sem leiddu af stofnun lagaskóla og sem að minnsta kosti næmu 10,000 kr., og að líkindum langtum meiru.

Þegar gjaldahlið málsins er sleppt, þá er það einkum eitt, sem komið hefur stjórninni til, að vera andstæð stofnun lagaskóla (sbr. ráðgjafabrjef 28. febr. 1880 og 31. marz 1884), og það er, að engin nauðsyn hefur verið til slíkrar ráðstöfunar, þar sem völ hefur verið á nógu mörgum íslenzkum lögfræðiskandídötum frá háskólanum í Kaupmannahöfn, en þar eiga þeir kost á slíkri menntun, að enginn efi er á, að sú menntun, sem kennslustofnun í Reykjavík gæti boðið, gæti aldrei staðið henni jafnfætis. Þetta á sjer nú enn stað, og þannig má enn leggja jafnmikla áherzlu á það atriði og gjört hefur verið, og að hinu leytinu er hin önnur aðalástæða stjórnarinnar til að vera andstæð frumvarpinu, kostnaðarástæðan, nú enn þýðingarmeiri en verið hefur. Samkvæmt tillögum Thorbergs landshöfðingja hefur verið beðið eptir því, að frumvarp til fjárlaga fyrir næsta fjárhagstímabil væri búið til í stjórnarráðinu fyrir Ísland, áður en málið væri borið undir hans hátign konunginn til úrslita; eins og við var að búast eptir efnahagnum nú, hefur það komið í ljós, að fjárhag landsins hefur svo verulega farið aptur, að gjöra má ráð fyrir, að töluvert vanti á, að tekjurnar jafnist við gjöldin um næsta fjárhagstímabil.

Samkvæmt þessu, og þar sem hin síðari ástæðan að ætlun minni gæti talizt fullnóg til þess að með öllu væri ótiltækilegt að gjöra frumvarpið að lögum, enda hefur sú ástæða valdið mótspyrnu gegn frumvarpinu á þinginu, hef jeg í allraþegnlegustu tillögu minni um málið lagt það til, að lagafrumvarp þetta öðlaðist ekki staðfestingu konungs, og hefur hans hátign konunginum þóknazt 8. þ. m. að fallast á þessa tillögu mína.

Þetta er eigi látið hjá líða að tjá yður þjónustusamlega, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar vitundar og birtingar í B-deild Stjórnartíðindanna.

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **um Stjórnartíðindi til hreppstjóra.** — Í þóknanlegu brjefi dags. 10. þ. m. hafið þjer, herra 74
amtmaður, borið fram tilmæli sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu um að eintök þau af 25. maí
Stjórnartíðindunum, sem ætluð eru hreppstjórunum þar í sýslunni verði framvegis send í einu við hver árslok, innhept, með því að nokkrir af hreppstjórunum hafi kvartað yfir því, að tíðindin velktust opt og glatizt á útsendingunni um sýsluna, en þar af leiði að illt eða erfitt sje að halda þeim saman svo í lagi fari, og hafið þjer jafnframt lagt með því, að beiðni þessi fengi áheyrn.

Út af þessu undanfelli jeg ekki hjer með þjónustusamlega að tjá yður til þókn-

74 25. maí anlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar að með því að fyrirkomulag það á útsendingu Stjórnartíðindanna, sem að ofan ræðir um, mundi koma í bága við lög nr. 11 frá 24. apríl 1877 um birting laga og tilskipana og brjef landshöfðingja 1. ágúst 1878 (Stjtíð. B 108) og 10. janúar 1879 (Stjtíð. B 3) sje jeg mjer ekki fært að taka beiðni þá, sem hjer liggur fyrir, til greina.

75 27. maí **Brjef landshöfðingja** *til biskupsins yfir Íslandi* **um sameiningu Klausturhóla prestakalls við Mosfell og Þingvelli.** — Eptir samhuga ósk safnaðanna í Mosfells- og Klausturhóla-prestaköllum í Árnesprófastsdæmi, yfirlýstri í einu hljóði á almennum safnaðarfundum í öllum sóknum brauða þessara, og eptir tillögum hjeraðsfundarins í tjeðu prófastsdæmi og meðmælum yðar, háæruverðugi herra, í þóknanlegu brjefi dagsettu 8. marz þ. á., skal samkvæmt lögum um skipun prestakalla 27. febrúar 1880, 4. gr. skipað svo fyrir sem hjer segir:

1, Klausturhóla prestakall í Árnesprófastsdæmi leggst niður sem sjerstakt brauð.

2, Mosfells prestakall í sama prófastsdæmi tekur yfir Mosfells, Miðdals, Klausturhóla og Búrfellssóknir í Grímsnesi.

3, Þingvalla prestakall tekur yfir Þingvalla- og Úlfljótsvatnssóknir, og

4, til Þingvalla prestakalls leggst Miðdalskirkjueignin Ketilvellir í Laugardal og prestsgjöld frá jörðunum Kaldárhöfða, Efri-Brú, Syðri-Brú og Ásgarði í Búrfellssókn.

Þetta gefst yður til vitundar, háæruverðugi herra, til þóknanlegrar birtingar og frekari ráðstöfunar.

76 31. maí **Brjef landshöfðingja** *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **um sendingu skattanefndarbrjefa.** — Í þóknanlegu brjefi 26. þ. m. hafið þjer, herra amtmaður, beiðst úrlausnar minnar um þá fyrirspurn hreppstjórans í Hvolhrepp, »hvernig senda eigi skattanefndarbrjef í fjarlægar sýslur, þegar þau ekki fáist send með pósti án endurgjalds af viðkomandi skattanefnd, sem hún ekki finni skyldu sína að borga», hafið þjer jafnframt látið uppi það álit yðar, að rjettast mundi að skattanefndirnar sendi slík brjef, og að ofan greinir til sýslumanns, er svo afgreiddi þau frá sjer með þjónustufrímerkjum.

Út af þessu undanfelli jeg ekki hjer með þjónustusamlega að tjá yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að jeg verð að fallast á þá skoðun yðar, að rjettast sje og haganlegast að ráða til bráðabirgða bót á þeim vandkvæðum, sem nú eru á með sendingu brjefa til og frá skattanefndum að við höfð sje fyrst um sinn sú aðferð, að skattanefndirnar sendi brjef þau, er hjer ræðir um, til sýslumanns síns, er svo sendi þau með þjónustufrímerkjum til sýslumannsins þar í sýslu er þær skattanefndir, er brjefin eru stíluð til, eiga heima, til frekari ráðstöfunar, en jafnframt skal jeg láta þess getið, að jeg hef í hyggju að leggja það til við ráðgjafann fyrir Ísland, að leitað verði konungsúrskurðar samkvæmt 12. gr. í tilskipun um póstmál frá 26. febr. 1872 fyrir því, að skattanefndirnar megi sjálfar nota þjónustufrímerki á brjef þau, er þær þurfa að senda í önnur hjeruð.

VEITT LAUSN FRÁ SÝSLAN.

5. júlí var bókaverði við landsbókasafnið Jóni Árnasyni af landshöfðingja veitt lausn frá sýslun þessari frá 1. oktbr. þ. á, sakir ellilasleika.

SÝSLAN LAUS.

Bókavarðarsýslanin við landsbókasafnið er laus frá 1. oktbr. þ. á. — Sá sem skipaður verður til að gegna sýslun þessari fær fyrir mánuðina oktbr.—desbr. þ. á. tiltölulegan hluta af þeim 1000 kr., sem veittar eru í 13. gr. C 1. a hinna núgildandi fjárlaga, en eptirleiðis fær hann þóknun þá, er veitt kann að verða til aðalbókavarðarins á fjárlögunum.

Bónarbrjef um sýslun þessa stýluð til landshöfðingja, sendist stjórnarnefnd landsbókasafnsins, innan 20. septbr. þ. á.